

ikke kan slutte sig til Lovforslaget og ikke ønsker at medvirke ved dets Gennemførelse. Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte, at Lovforslaget ikke har kunnet faa nogen Behandling, og at der ikke har været nogen Forhandlingsvillighed i Udvalget. Jeg kan naturligvis ikke udtale mig om det sidste, da jeg ikke har deltaget i Udvalgets Forhandlinger, men at Lovforslaget ikke har kunnet faa nogen Behandling, kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i. Det har der været Lejlighed til, thi det er jo ikke saaledes, at dette Lovforslag er kommet bag paa ærede Medlemmer af Landstinget. Man tør vel sige, at sjældent kommer et Lovforslag til et af Rigsdagens Ting saa særdeles vel forberedt, som Tilfældet var med dette, da det fremsattes for Folketinget, thi det hviler jo i det store og hele paa den Betænkning, som er afgivet af den Kommission, der havde faaet til Opgave at behandle dette Spørgsmaal, og af denne Kommission var jo det ærede 7de Medlem for 2den Kreds Medlem, saa at han er meget nøje inde i Sagens Historie, og jeg føler mig overbevist om, at intet Medlem af det høje Ting ikke har fulgt Sagens Behandling gennem de Forhandlinger, der er sket i Partierne, medens Lovforslaget har foreligget for Rigsdagen.

Nu siger det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper), at Lovforslaget afviger en Del fra Kommissionsforslaget, og at det ogsaa afviger fra det oprindelig forelagte Lovforslag. Ja, det er ganske rigtigt, men de Afvigelser, der findes, har jo været Genstand for nøje Drøftelse ogsaa i det Parti, som ledes af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds, saaledes at jeg tør paastaa, at der ikke findes noget som helst i Forslaget, som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds ikke gennem lang Tid har været stillet overfor og har haft Lejlighed til at tage Stilling til. Det ærede Medlem siger, at her er sket visse tekniske Forbedringer, som er rene Selvfølgeligheder. Ja, det er naturligvis en Skønssag, hvad man betragter som rene Selvfølgeligheder; det er jo saaledes, at naar Forbedringer sker i den bestaaende Lovgivning paa Grund af indvundne Erfaringer og som Resultat af en Overvejelse, der har fundet Sted i en saa kyndig Kreds som den, der behandlede denne Sag, saa kan man maaske naa til at betragte de Resultater, der derigennem frembringes, som Selvfølgeligheder. Men det forringer ikke paa nogen Maade Resultaternes Værdi.

Jeg glæder mig over, at Mindretallet i sin Betænkning udover Anerkendelsen af de tekniske Forbedringer nu ogsaa synes

at ville slutte sig til Tanken om Listeforbunds Gennemførelse, idet det ærede Mindretal jo udtaler, at Listeforbund maa betragtes som en Fordel i Kommuner, hvor Interesses modsætning mellem forskellige Dele af eller Lag af Befolkningen kan bevirke stort Stemmespild; da dette jo kan finde Sted baade i store og i smaa Kommuner, maa jeg deri se en Tilkendegivelse af, at Mindretallet ikke længere fastholder den mærkværdige Deling mellem Kommuner, som skal have Adgang til Listeforbund, og andre, som ikke skal have det.

Det ærede Medlem siger imidlertid, at naar man vender sig imod Forslaget, er det af to Grunde, for det første den, at der i Forslaget er rørt ved Opholdsbestemmelsen, dernæst den, at Forslaget indeholder Regler angaaende Skatenedsættelse. Hvad nu Opholdsbestemmelsen angaar, er jeg enig med det ærede Medlem og det Parti, paa hvis Vegne han taler, i, at en Opholdsbestemmelse i en kommunal Valglov bør man have. Dette har jeg gentagne Gange udtalt i det høje Folketing, jeg har udtalt det i det Samraad, jeg har haft med det af Landstinget nedsatte Udvalg, og jeg gentager det her. Jeg er en ubetinget Modstander af de Forsøg, som er gjort fra anden Side paa at reducere Opholdsbestemmelsen til intet, thi det maa efter min Mening kræves, at den, som skal have Indflydelse paa Kommunens Styrelse, har været knyttet saaledes til Kommunen, at han kan antages at have Interesse for dens Trivsel. Dertil kræves Ophold i en vis Tid; saa kan man være uenig om, hvorvidt denne skal have den ene eller den anden Længde. Siden den kommunale Valglovs Gennemførelse i 1908 har man krævet et 2-aarigt Ophold. Nu kræves der Ophold ikke blot i det Kvartal, i hvilket Valget finder Sted, men i hele det foregaaende Kalenderaar, det vil sige i hvert Fald i 15 Maaneder, og da den Del af Befolkningen, som dette jo i meget fremtrædende Grad tager Sigte paa — de, der flytter fra Plads til Plads —, ude omkring i Landet i Almindelighed skifter til Maj og November, vil der komme adskillige Maaneder til de 15, som er fastsat i Loven. Jeg kan da ikke forstaa, at man vil vende sig mod den ændrede Lovgivning paa dette Omraade ud fra en Misbilligelse af, at vi gaar til denne Formindskelse af Opholdskrævet, thi Formindskelsen er jo ikke af et saadant Omfang, at man med nogen Ret kan sige, at den, der har haft Ophold i en Kommune saa længe, som det efter den nu foreslaaede Bestemmelse kræves, ikke kan betragtes som havende fast Bopæl i Kom-